

что не прѣминува на другъ прѣдмѣтъ; като: *спѣ, сѣдѣ; ходѣ, скачѣ* и пр.

80. Страдателни-ти глаголи показвать състоянїе на прѣдмѣта, възъ кой-то иде дѣйствиє отъ другого; като: *уби ся чловѣкъ; гради ся къща* и пр.

81. Отъ възвратенъ залогъ глаголи показвать дѣйствиє, врънѣто на сѣщый прѣдмѣтъ, что дѣйствува; като: *миѣ ся, храниѣ ся*.

82. Глаголи отъ взаименъ залогъ показвать дѣйствиє взаимно между два, или повече прѣдмѣты; като: *знаѣ ся съ Стояна, обычѣ ся съ*

83. Мѣстоименни сѣ тѣя глаголи, които ся употрѣблявать съ дателный надежъ отъ личны-ты мѣстоименїя и показвать волѣ за нѣкакво дѣйствиє или състоянїе; като: *пѣ ми ся, (ще ми ся да пѣж или искамъ да пѣж) спи ти ся (ще ти ся да спишь или искашь да спишь)*.

84. Дѣйствителный и срѣднїй сѣ гла-
вни залози, а отъ тѣхъ като имъ ся приба-
ви възвратно мѣстоименїе ся ставать дру-
зи-ти залози.

85. Срѣдни-ти глаголи по състава си приличять или на дѣйствителны, както: *спѣ, ходѣ*; или на възвратны, както: *надѣѣ ся, смѣѣ ся* и пр.

З а б ѣ л ѣ ж в. Възвратни-ти глаголи ставать отъ дѣйствителны-ты съ прибавленїе мѣстоиме-